



תת"ע 4503/11/18 - מדינת ישראל נגד יוסף שחאדה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 4503-11-18 מדינת ישראל נ' שחאדה
תיק חיצוני: 10152913025

לפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יוסף שחאדה
	באמצעות עו"ד אעמר רפעת

החלטה

1. מונחת לפני בקשה לביטול פסק הדין, מיום 16.5.19, שניתן בהעדר הנאשם.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין שימוש בטלפון, בעת נהיגה, שלא באמצעות דיבורית. בדיון שנערך ביום 1.4.19 ביקש סנגורו של הנאשם דחייה, לצורך לימוד החומר ומיצוי משא ומתן עם המאשימה. הדיון נדחה להקראה, כמבוקש, ליום 16.5.19.
- ביום הדיון הנאשם וסנגורו לא התייצבו, וניתן פסק דין בהעדר הנאשם, בו הושת על הנאשם קנס בסך 1,200 ₪.
- באותו היום הגיש ב"כ הנאשם בקשה לדחיית מועד הדיון, שנימוקיה: "נסיבות אישיות של ב"כ הנאשם". בהחלטה מאותו היום, הופנה ב"כ הנאשם על ידי מותב זה לפרוטוקול הדיון מאותו היום. כאמור, שפיטתו של הנאשם בהעדרו.
- כעת הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת, לביטול פסק הדין (יצוין שבבקשה נכתב שעניינה "ביטול גזר הדין", אולם מנוסח הבקשה עולה שב"כ הנאשם מבקש את ביטולו של פסק הדין (הכרעת הדין וגזר הדין)). בבקשה צוין שהתיק עדיין נמצא בשלב של הקראה, ב"כ הנאשם הגיש בקשה לדחיית מועד דיון, במועד, טרם תחילת הדיון, מסיבות אישיות, בית המשפט התעלם מהבקשה, ושפט את הנאשם בהעדרו.

הכרעה

3. הבקשה לביטול פסק הדין נדחית, מהטעמים הבאים:

אי התייצבות לדיון



א. סנגורו של המבקש נכח בדיון הקודם, וזמן כדין לדיון ביום 16.5.19.

עיון בפסיקה מעלה שעל בית המשפט, בדונו בקשה לדחיית מועד דיון, לבחון את המועד בו הוגשה הבקשה.

כך פסק כב' השופט א' גרוניסברעא 8327/05 דוד צדיק נ' ציון פנימי (14.9.05):

"שיקול מרכזי שעל בית המשפט להביאו בחשבון הינו המועד בו הוגשה בקשת הדחייה. ככל שמועד הגשתה של הבקשה קרוב ליום הדיון, תגבר הנטייה שלא להיעתר לבקשה בשל אובדן הזמן השיפוטי והשיבוש שעלול להיגרם לתיפקוד בית המשפט (ע"א 1/89 אליעז נ' שנדור, פ"ד מד(4) 42, 43 (מול האות ה'); חוות דעת מס' 5, סעיף 5(ה)). בצד השיקול האמור, יש לבחון את עילת הבקשה. ברור, כי לעיתים תתקיימנה נסיבות שבגינן לא יהיה מנוס מדחיית הדיון, אף שהבקשה מוגשת קרוב מאד ליום הדיון. למשל, אם חס וחלילה חלה פרקליטו של אחד מבעלי הדין באופן פתאומי ואין אפשרות שעורך דין אחר יתייצב במקומו (וכן, ראו ע"א 653/80, בעמ' 804-805; חוות דעת מס' 5, סעיף 5(ב))."

דברים אלה צוטטו ע"י כב' השופט י' דנציגר, ברעא 4275/12 איתן סגל נ' שורה בע"מ (11.6.12).

בענייננו, הבקשה הוגשה בבוקר יום הדיון, ולא נטענו נסיבות מיוחדות המצדיקות קבלתה. הסנגור לא נימק את הטעמים בשלם היה מקום לקבל את בקשתו והטעם היחיד שצוין בבקשה היה: "נסיבות אישיות של ב"כ הנאשם", בכך, על פי הפסיקה, אין די.

ב. זאת ועוד, מותב זה כלל לא נתן החלטה בעניין הבקשה שהגיש הסנגור, ועל אף האמור, הסנגור לא התייצב לדיון. ברי הוא שכל עוד לא ניתנת החלטה, על הסנגור מוטלת החובה להתייצב לדיון, או לשלוח סנגור אחר מטעמו, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן. אי התייצבות לדיון, כמוה כעשיית דין עצמי, ועל הסנגור לשאת באחריות לתוצאותיה.

ג. "נוהל טיפול בבקשות לשינוי מועד דיון" הוראות נוהל של נשיא בית המשפט העליון 1-14 (2014) קובע כלהלן:

"הכלל הוא כי דיונים יש לקיים במועדם. שינוי מועד דיון, ובפרט דחייה של מועד דיון, הם החריג לכלל. לפיכך, קבלת בקשה לשינוי מועד דיון תישמר למקרים מיוחדים בלבד."

עוד נקבע בנוהל, ש"בכל בקשה לשינוי מועד דיון שביסודה נסיבות אישיות של בעל דין או בא-כוחו, יבחן בית המשפט האם ניתן היה להיערך מראש, ואם ניתן היה למצוא פתרון סביר שיאפשר קיום הדיון במלואו או בחלקו. כך למשל, על ידי מילוי מקומו של בא-כוחו של בעל דין על ידי עורך דין אחר."

במקרה שלפני מועד הדיון נקבע ביום 1.4.19, כחודש וחצי טרם הדיון, ועל ב"כ הנאשם, היה להיערך מבעוד מועד, אם על ידי מילוי מקומו על ידי בא כוח אחר, ואם על ידי הגשת בקשה לדחיית מועד דיון במועד.



נוהל נשיא בית המשפט העליון נקבע כדי למנוע בזבוז זמנו של בית המשפט, לקצר את ההליכים, ולייעל את הטיפול בתיקים, והתנהלותו של הסגור במקרה שלפני, אינה עולה בקנה אחד עם הנוהל.

ד. זאת ועוד, בית המשפט, כדבר שבשגרה, דן ומחליט, בבקשות לדחיית מועד דיון, שמוגשות מבעוד מועד. קבלת בקשת דחייה ביום הדיון, עלולה ליצור אפליה, כלפי סגורים או נאשמים, שטרחו והגישו בקשתם מבעוד מועד, וזו לא התקבלה.

בנסיבות האמורות, אין המדובר במקרה חריג המצדיק קבלת הבקשה והבקשה נדחית.

עיוות דין

4. לעניין עיוות הדין, הרי שלא נטען קיומו של עיוות דין, ומכאן שלא הוכח קיומו.

5. לעניין העונש, הרי שגם כאן לא מצאתי עיוות דין. הנאשם הורשע בעבירה של שימוש בטלפון, בעת נהיגה, שלא באמצעות דיבורית, ונדון לקנס בסך 1,200 ₪. הענישה היא מידתית וסבירה בנסיבות העניין.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשע"ט, 21 מאי 2019, בהעדר הצדדים.